

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru completarea art.118 din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind
circulația pe drumurile publice**

**Analizând propunerea legislativă pentru completarea art.118
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind
circulația pe drumurile publice, transmisă de Secretarul General al
Senatului cu adresa nr.B325 din 22.06.2016,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri:**

**1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea art.118 din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe
drumurile publice, republicată, cu modificările și completările
ulterioare.**

**Potrivit Expunerii de motive, prin intervenția legislativă propusă
se dorește modificarea regulilor de competență în ceea ce privește
judecarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a
contravenției rutiere și de aplicare a sancțiunii. Astfel, se are în vedere
stabilirea competenței judecătorești în a cărei circumscripție a fost
constatată fapta numai în cazul contravențiilor care au avut ca rezultat
vătămarea integrității corporale a unei persoane. Potrivit proiectului,
în cazul contravențiilor care nu au avut ca rezultat vătămarea
integrității corporale a unei persoane, competența aparține „instanței
de judecată de pe raza unității administrative unde își are domiciliul
contravenientul”.**

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. În ceea ce privește fondul reglementării, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, apreciem că stabilirea competenței instanței în funcție de existența unui rezultat constând în vătămarea integrității corporale a unei persoane nu apare a fi justificată, având în vedere motivele care stau la baza stabilirii, în toate situațiile, a competenței judecătorești în a cărei rază de competență a fost constatată fapta. În acest sens, astfel cum s-a precizat în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, *„reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție prin care se constată încălcări ale dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate (accesul liber la justiție al persoanelor interesate și dreptul la un proces echitabil, n.n), prin asigurarea administrării, cu celeritate, a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere”* (Decizia Curții Constituționale nr.464/2008). Aceste considerente sunt menținute și în deciziile recente ale Curții Constituționale prin care s-au respins excepțiile de neconstituționalitate ale prevederilor art.118 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 (de exemplu, Deciziile nr.1029/2012, nr.281/2014 și nr.125/2015).

Din aceste motive, apreciem că se impune reanalizarea soluției legislative propuse.

3. Referitor la modalitatea de stabilire a noilor reguli de competență, precizăm că intervențiile preconizate nu pot fi integrate în actul normativ de bază. Astfel, art.118 alin.(5), de la care se prevede o excepție prin norma propusă pentru art.118 alin.(6), nu cuprinde norme de procedură, ci stabilește o sancțiune pentru neprezentarea contravenientului, în mod nejustificat, în termenul prevăzut la alin.(4) al aceluiași articol, la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență, pentru a preda permisul de conducere.

Din redactarea propusă rezultă că la întocmirea proiectului nu s-a avut în vedere actuala formă a art.118, ci forma anterioară modificării acestuia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.69/2007. Menționăm că, în prezent, norma care stabilește instanța competentă este cuprinsă în alin.(1) al art.118, potrivit căruia, „împotriva

procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta”.

Având în vedere observațiile de mai sus, proiectul nu poate fi adoptat în forma propusă.

În aceste condiții, dacă se intenționează totuși modificarea regulilor de competență în ceea ce privește contravențiile rutiere, prin proiect trebuie să se intervină legislativ asupra art.118 **alin.(1)**. În aceste condiții, **titlul proiectului și partea introductivă a articolului unic** trebuie reformulate, astfel:

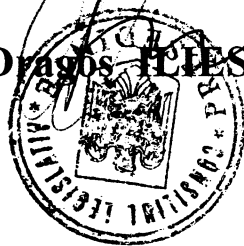
„Lege pentru **modificarea art.118 alin.(1)** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Articol unic. Alineatul (1) al articolului 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare se va reda textul cuprinzând noile reguli de competență.

PREȘEDINTE

dr. Dragos FLESCU

București

Nr. 720 / 21.07.2016